Przetwarzanie tekstu 3-4

Perl informacje ogólne

- autor: Larry Wall, 1987
- perl = practical extraction and report language
- /perl = pathologically eclectic rubbish lister/
- zapożyczenia z C, sed, awk, sh
- zoptymalizowany do przetwarzania tekstu
- program jest interpretowany

uruchomienie programu

uruchomienie przez jawne wywołanie interpretera Perla

plik pl.pl

```
$nazwa="perl";
$wersja=5;
print $nazwa,$wersja,"\n";
```

polecenie: perl p1.pl

uruchomienie programu

uruchomienie jako pliku wykonywalnego

```
plik p1.pl

#!/usr/bin/perl

$nazwa="perl";
$wersja=5;
print $nazwa,$wersja,"\n";
```

```
polecenie: p1.pl
(wcześniej chmod +x p1.pl)
```

Perl zmienne

nazwa zmiennej w Perlu rozpoczyna się od przedrostka:

Znak ten określa typ wartości zmiennej:

typ	przedrostek
skalarny	\$
tablica indeksowana	@
tablica asocjatywna (hasz)	%
funkcja	&
typ nieokreślony	*

 każda zmienna rozpoczyna się od jednego z tych znaków (wyjątek: w wywołaniach funkcji można zwykle pominąć znak &)

deklaracje zmiennych

zmienne o zasięgu leksykalnym: zakresem jest blok ({ . . . })

```
my $a;
my @b;
my %c;
```

zmienne o zasięgu globalnym (zmienne pakietowe)

```
our $d;
our %e;
local $f;
local @g;
```

 zmiennych można używać bez uprzedniego zadeklarowania, niezadeklarowana zmienna jest zmienną o zasięgu globalnym

wartości skalarne

- wartości skalarne to:
 - ▶ liczby: 1 1.5 1.5e2
 - napisy: 'Dzień dobry' "Dzień dobry"
 - ▶ odwołania (≈ wskaźniki, adresy): \\$b \%h
- zmiennej skalarnej można w każdej chwili przypisać dowolną wartości skalarną
- poprawny jest następujący fragment kodu:

```
my $a="perl";
$a=5;
$a=\$b;
```

napisy pojedynczo i podwójnie cytowane

- w napisach podwójnie cytowanych ma miejsce interpolacja zmiennych i sekwencji specjalnych \n \t . . .
- w napisach pojedynczo cytowanych nie
- interpolacja zmiennych zastąpienie nazwy zmiennej jej wartością

tablice indeksowane

- indeksy są kolejnymi liczbami całkowitymi od 0
- tablica powiększa się dynamicznie wraz z dodawamiem nowych elementów
- elementy tablicy są dowolnymi wartościami skalarnymi
- odwołując się do elementu tablicy używamy \$

```
my @t; # deklaracje można pominąć
my $t="dwa"; # @t i $t to różne zmienne
$t[0]=1; # indeks w nawiasach kwadratowych
$t[1]=$t; # przypisujemy wartość "dwa"
```

tablice asocjatywne

- klucze są napisami
- tablica powiększa się dynamicznie wraz z dodawaniem nowych elementów
- elementy są dowolnymi wartościami sklalarnymi

kontekst

- każda zmienna czy wyrażenie ewaluowane jest zawsze w określonym kontekście
- to samo wyrażenie może zwracać różną wartość w zależności od kontekstu
- możliwe konteksty: kontekst skalarny i kontekst listy
- w kontekście skalarnym wyrażenie zwraca wartość skalarną, w kontekście listy – listę (ciąg wartości skalarnych)
- listę zapisujemy używając przecinków i nawiasów, np. (1,2,3)
- kontekst wyznaczają operatory, funkcje, instrukcje sterujące, a także zmienne, do których następuje przypisanie

operatory (niekompletne)

- wszystkie operatory języka C (łącznie ze skrótami operator=), poza & i * w znaczeniu wkaźnika i dereferencji
- potęgowanie: ** **=
- konkatenacja napisów: . . . =
- porównanie napisów:

```
eq ne lt gt le ge cmp
```

- potęgowanie (powtórzenie) napisów: x x=
- testowanie plików: -e (czy istnieje) -f (czy zwykły) -d (czy katalog) ...

wejście/wyjście: uchwyty plików

- predefiniowane: STDIN STDOUT STDERR
- utworzenie uchwytu pliku/potoku

KONWENCJA: nazwy uchwytów plików piszemy wielkimi literami

wejście/wyjście: czytanie z pliku

- operator <>
- w kontekście skalarnym zwraca kolejną linię pliku (wraz ze znakiem końca linii) lub wartość fałsz, gdy koniec pliku
- w kontekście listy zwraca listę linii pliku wejściowego
- użyty bez argumentu dotyczy standardowego wejścia lub plików podanych jako argumenty wywołania (patrz następny slajd)

```
open(WE,"plikwe.txt");
$linia=<WE>;  # odczytane kolejnej linii
@linie=<WE>;  # odczytanie wszystkich (pozostałych) linii
```

wejście/wyjście: operator <> bez argumentów

- to jest najważniejszy slajd dotyczący wejścia!
- operator <> jest najczęściej uzywany BEZ ARGUMENTU, wtedy:
 - jeśli tablica @ARGV nie jest pusta, program domniemuje, że zawiera ona nazwy plików wejściowych i czyta kolejno z tych plików
 - ▶ jeśli tablica @ARGV jest pusta, czyta za standardowego wejścia
- używając operatora <> trzeba pamiętać, aby na początku programu (zanim użyjemy <>) usunąć z tablicy @ARGV wszystkie ewentualne parametry programu, pozostawiając w niej tylko nazwy plików wejściowych
- w ten sposób uzyskuje się najbardziej standardowe (oczekiwane przez użytkownika) zachowanie programu
- jeśli nie ma powodu, żeby zrobić inaczej, PROGRAM POWINIEN CZYTAĆ Z <> !!! bo wtedy zachowuje sie tak, jak tego oczekuje uzytkownik (przyzwyczajony do pracy konsolowej pod Lunuxem/Unixem)

wejście/wyjście: zapis do pliku

funkcje: print printf

```
open(WY,">plikwy.txt");

print WY "Dzień dobry.\n";  # do pliku plikwy.txt
print STDOUT "Dzień dobry.\n"  # na standardowe wyjście
print "Dzień dobry.\n";  # na standardowe wyjście
printf WY "%s %s.\n", "Dzień", "dobry";
```

 jeśli nie ma powodu, żeby zrobić inaczej, program powinien pisać na standardowe wyjście

instrukcje sterujące (podstawowe)

```
if ( wyr ) BLOK
if ( wyr ) BLOK else BLOK
if ( wyr ) BLOK elsif BLOK else BLOK
while ( wyr ) BLOK
do BLOK while wyr
for ( wyr ; wyr ; wyr ) BLOK
for $zmienna ( lista ) BLOK
```

BLOK – ciąg instrukcji ujęty w nawiasy klamrowe. Nawiasy są obowiązkowe.

instrukcje sterujące (jako modyfikatory wyrażeń)

- ► INSTRUKCJA if wyr
- ► INSTRUKCJA while wyr

instrukcje sterujące – warunki

- warunkiem może być dowolne wyrażenienie (każdy operator i każda funkcja zwraca jakąś wartość)
- ▶ fałsz: "" "0" C
- pozostałe wartości traktowane jako prawda

przykład: iteracja po liniach pliku wejściowego - przykłady

program numerujący linie pliku - 3 wersje

```
my $nrlinii=0;
my $linia;
while(my $linia=<>)
{
    $nrlinii++;
print "$nrlinii: $linia";
}
```

```
while(<>)
{
   print ++$nrlinii . ': ' . $_;
}
```

```
print ++$nrlinii . ': ' . $_ while(<>)
```

iteracja po elementach tablicy indeksowanej – przykład

```
@tab=("styczeń","luty","marzec");
for($i=0;$i<@tab;$i++)
{
   print $tab[$i]."\n";
}

@tab=("styczeń","luty","marzec");
for $m (@tab)
{
   print $m."\n";</pre>
```

iteracja po elementach tablicy asocjatywnej – przykłady

```
hasz=("styczeń"=>1,"luty"=>2,"marzec"=>3);
for $klucz (keys %hasz)
{
    $linia="$klucz to miesiąc $hasz$klucz.\n";
    print $linia;
}
```

```
("styczeń"=>1,"luty"=>2,"marzec"=>3)
jest wariantem notacyjnym
("styczeń",1,"luty",2,"marzec",3)
```

wyrażenia regularne Perla

sekwencje specjalne – klasy znaków:

```
\s - biały znak
\S - dopełnienie \s
\d - cyfra
\D - dopełnienie \d
\w - znak wyrazu (litera, cyfra lub _)
\W - dopełnienie \w
```

dopasowanie

sprawdzenie czy w napisie występuje fragment pasujący do wzorca:

```
napis = \sim /wyr\_reg/
```

 sprawdzenie czy w napisie nie występuje fragment pasujący do wzorca:

```
napis! ~ / wyr_reg/
```

```
print "Imię i nazwisko: ";
$in=<STDIN>;
chomp($in);
if($in !~ /\s+[A-Z][a-z]\s+[A-Z][a-z]+\s+$/)
{
  print "To nie wygląda jak imię i nazwisko.\n";
}
```

dopasowanie: przechwytywanie

- do przechwytywania fragmentów napisu dopasowanego do wzorca używamy nawiasów okrągłych
- do przechwyconych napisów odwołujemy się za pomocą zmiennych \$1, \$2, ...

```
print "Imie i nazwisko: ";
$in=<$TDIN>;
chomp($in);
$in = ^\s+([A-Z][a-z]+)\s+([A-Z][a-z]+)\s+$/;
$imie=$1;
$nazwisko=$2;
```

Perl podstawienie

zastąpienie fragmentu napisu pasującego do wzorca innym napisem :

```
$zmienna =\sim s/wyr_reg/napis/
$zmienna =\sim s/wyr_reg/napis/g
```

```
$zdanie = "Ala ma kota.";
$zdanie =~ s/kota/psa/; % $zdanie eq "Ala ma psa"
```

Perl podstawienie

we wzorcach i podstawianych napisach ma miejsce interpolacja zmiennych!

```
print "co: ";
$co=<>;
print "czym: ";
$czym=<>;
print "w czym: ";
$napis=<>;
$napis = ~ s/$co/$czym/g;
print "\nwynik: $napis\n";
```

operator <> bez argumentu czyta z plików podanych w linii wywołania lub, jeśli nie podano, ze standardowego wejścia (równoważne <ARGV>)

 \$_- domyśna zmienna, do której następuje przypisanie przeczytanej linii w pętli while, oraz na której wykonywane są m.in. operacje dopasowania, podstawienia, drukowania (print)

```
while(<>)
{
   s/([0-9]+)/$10/g;
   print;
}
```

równoważne

```
while($_=<ARGV>)
{
  $_ =  s/([0-9]+)/$10/g;
  print $_;
}
```

御 ト イヨ ト イヨ ト ヨ の の へ

operator dopasowania m// (uzupełnienie)

- pełna postać operatora dopasowania to m// (m można pominąć)
- w kontekście skalarnym zwraca: prawdę (1) lub fałsz ("")
- w kontekście listy zwraca listę podnapisów dopasowanych przez nawiasy przechwytujące; jeśli dopasowanie się nie powiedzie – listę pustą

```
$s=" Jan Kowalski ";
if(($im, $nazw) = $s =~ /^\s*([A-Z][a-z]+)\s+([A-Z][a-z]+)\s*$/)
{ ... }
```

operator dopasowania m// z modyfikatorem g

- operator m//g szuka wszystkich dopasowań w napisie
- w kontekście listy zwraca listę podnapisów dopasowanych przez nawiasy przechwytujące lub – jeśli nie ma nawiasów – przez cały wzorzec
- w kontekście skalarnym przy kolejnych wywołaniach zwraca prawdę tyle razy ile razy dopasowanie się powiedzie, potem fałsz

```
$s=<>;
@liczby = $s =~ /[0-9]+/g;
print "wykryto liczby: ",join(',',@liczby),"\n";
```

```
$s=<>;
while($s =~ /([0-9]+)/g) print "wykryto liczbę $1\n";
```

operator podstawienia s/// (uzupełnienie)

niezależnie od kontekstu zwraca liczbę wykonanych podstawień

```
while(<>)
{
    $n += s/([0-9]+)/<NUM>$1<NUM>/g;
}
print "liczba podstawień: $n\n";
```

przechwytywanie podnapisów (uzupełnienie)

- do podnapisu przechwyconego za pomocą nawiasów okrągłych odwołujemy się:
 - ▶ w tym samym wzorcu za pomocą sekwencji \1, \2, ...
 - ▶ poza nim za pomocą zmiennych \$1, \$2, ...

```
while(<>)
{
  if(/\b(\w+)\s+\1\b/) print "Powtórzone słowo $1\n";
}
```

```
while(<>)
{
  while(/\b(\w+)\s+\1\b/g) print "Powtórzone słowo $1\n";
}
```

testowanie lewego i prawego kontekstu dopasowania

- ▶ (?=wzorzec) test prawego kontekstu
- ► (?<=wzorzec) test lewego kontekstu</p>
- przykład

```
$line=<>;
$line = s/\b(\w+)\s+(?=\1\b)//g;
print $line;
```

We: usun usun powtarzajace sie sie sie slowa
Wy: usun powtarzajace sie slowa

obliczanie podstawienia: modyfikator e

- użycie modyfikatora e sprawia, że podstawiany napis jest obliczany: jest wynikiem ewaluacji wyrażenia będącego drugim argumentem operatora s
- przykład

```
$line=<>;
$line =~ s/(\d+)\s*\+\s*(\d+)/$1+$2/e;
print $line;
```

we: Ala ma 1 + 2 koty. **wy**: Ala ma 3 koty.

kod w wyrażeniach regularnych: asercja (?{ kod })

przykład

```
$line=<>;
$line = (\d+)\s*\+\s*(\d+)(?{print "=".$1+$2;})/;

we: 1 + 2
wy: = 3
```

wyrażenia regularne jako wartości zmiennych

- qr// operator cytowania dla wyrażeń regularnych
- przykład

```
$co=qr/([A-Z][a-z]+)/;
$czym="Jola";
$s="Ala ma kota";
$s = ~ s/$co/$czym/;
print $s;
```

- działanie podobne do programu tr
- przykłady
 - zamiana wielkich liter na małe w napisie \$s

```
$s =~ tr/[A-Z]/[a-z]/;
```

zamiana kodów polskich znaków z windows na Latin 2

```
while(<>)
{
  tr/\xB9\x9C\x9F/\xB1\xB6\xBC/;
  print;
}
```

Perl funkcje

definicja funkcji (najprostsza postać) sub nazwa szablon { instrukcje

- szablon opisuje typy argumentów, jest opcjonalny; jeśli wystąpi w definicji funkcji, wtedy funkcję można wywołać jak operator (bez nawiasów)
- argumenty nie mają nazw; lista argumentów wywołania dostępna jest wewnatrz funkcji jako wartość zmiennej @_
- wartością zwracaną jest wartość ostatniego obliczonego wyrażenia

funkcje: przykład – generowanie tekstu

genhtml.pl

```
sub html { $s=shift @_;
  "<HTML>$s\n</HTML>\n"; }
sub head { $s=shift @_;
  "\n<HEAD>$s\n</HEAD>"; }
sub title { $s=shift @_;
  "\n<TITLE>$s</TITLE>"; }
sub body { $s=shift @_;
  "\n<BODY>$s\n</BODY>"; }
sub ul { while($item = shift @_) { $items.="\n<LI>$item"; }
  "\n<UL>$items\n</UL>"; }
@postacie=("zaby","ryby","raki");
print html(head(title("Obsada")).body(ul(@postacie)));
```

funkcje: przykład – generowanie tekstu – wyjście programu genhtml.pl

```
<hr/>
```

funkcje wbudowane – napisy (wybrane)

```
chomp(napis) usunięcie znaku nowej linii z końca napisu

split(/sep/, napis) podział napisu względem separatora sep (sep jest wyrażeniem regularnym)

join(sep, lista) połączenie listy napisów w jeden z użyciem separatora sep (sep jest napisem)

length(napis) długość napisu
```

funkcje wbudowane – tablice indeksowane (wybrane)

pop(@tablica) pobranie elementu z końca

push(@tablica, lista) dodanie elementów z listy na koniec tablicy

shift(@tablica) pobranie elementu z początku tablicy

unshift(@tablica, lista) dodanie elementów z listy na początku tablicy

funkcje wbudowane – tablice asocjatywne (wybrane)

```
kyes(*hasz) zwraca listę kluczy values(*hasz) zwraca listę wartości delete($hasz{$klucz}) usuwa element
```

funkcje wbudowane – listy (wybrane)

reverse (lista) odwraca listę
sort (lista) sortuje listę
grep (wyrażenie , lista) zwraca listę złożoną z tych elementów listy lista, dla których wyrażenie zwraca wartość prawda (zamiast wyrażenia może być blok)
map (wyrażenie , lista) zwraca listę wartości wyrażenia dla kolejnych elementów listy (zamiast wyrażenia może być blok)

Perl pakiety

- pakiet = tablica symboli
- zawsze jeden pakiet jest pakietem aktualnym
- pakietem programu głównego jest main
- aktualny pakiet zmienia się deklaracją

package pakiet;

- zmienne deklarowane z użyciem słów our i local oraz wszystkie funkcje należą do pakietu (symbole globalne w obrębie pakietu)
- zmienne zadeklarowane z użyciem słowa my nie należą do pakietu (symbole lokalne – zakresem jest blok)

PerI moduly

- moduł jest jednostką kodu perla przeznaczoną do wielokrotnego użytku
- przestrzeń symboli modułu zamyka się w pakiecie o tej samej nazwie, co nazwa modułu
- moduły występują w dwóch odmianach: tradycyjnej i obiektowej

moduły: przykład modułu tradycyjnego

TOHTML.pm

```
package TOHTML:
                                               #modul obslugujacy eksport symboli
require Exporter:
our @ISA = ('Exporter');
our @EXPORT = ('html','head','title','body','ul','$autor'); #symbole eksportowane
sub html $cont=shift @_;
  "<HTML>\n$cont\n</HTML>\n";
sub head $cont=shift @_;
  "\n<HEAD>$cont\n</HEAD>";
sub title $title=shift @_;
  "\n<TITLE>$title</TITLE>";
sub body $cont=shift @_;
  "\n<BODY>$cont\n</BODY>";
sub ul while($item = shift @_) $items.="\n<LI>$item";
  "\n<UL>$items\n</UL>"
our $autor="TO";
```

moduly: use

- przykład wykorzystania: funkcja use
- symbole z pakietu TOHTML wymienione w tablicy @EXPORT są importowane do pakietu aktualnego, w tym wypadku do pakietu main.
- Moduł TOHTML jest ładowany w czasie kompilacji

```
use TOHTML;

my @postacie=("żaby","ryby","raki");
print html(head(title("Obsada")).body(ul(@postacie)));

our $autor;
print "\n\nAutor generatora HTML:$autor\n";
```

moduły: require

przykład wykorzystania: funkcja require

Perl CPAN

- CPAN to podstawowe żródło internetowe związane z Perlem
- CPAN = Comprehensive Perl Archive Network
- dystrybucje perla
- dokumentacja
- tysiące modułów

najważniejsze tematy nieomówione

- odwołania
- różnica pomiędzy deklaracjami our i local
- wielowymiarowe struktury danych
- tablice anonimowe
- tworzenie modułów obiektowych

Perl literatura

► L. Wall, T. Christiansen, J. Orwant, *Perl. Programowanie*, Wydawnictwo RM, Warszawa 2001